

En barmhjertighedens pagt

Chiara Lubich fortæller en gruppe muslimske venner, hvordan man omgås ens egne og andres ufuldkommenheder og karaktertræk. Og hun refererer til hvordan hun selv og hendes veninder gjorde i starten af Focolare-bevægelsen.

«Lige før talte jeg om det at være først til at elske. Især i begyndelsen var det ikke så let for vores lille gruppe at leve kærligheden på en sådan radikal måde. Vi var mennesker som alle andre, selvom vi havde fået en speciel gave af Gud. Så også blandt os, i vore relationer, kunne enheden blive udvandet.

Det skete, for eksempel, når man lagde mærke til andres fejl og mangler, og man begyndte at dømme. Så blev vores gensidige kærlighed kold. For at undgå det, fik vi en dag en idé: vi kunne slutte en pagt mellem os, som vi kaldte for "barmhjertighedens pagt".

Det gik ud på, at vi hver morgen skulle se enhver vi mødte – i Focolare, i skole, på arbejde, osv., som en hel ny person. Vi ville ikke længere huske hans eller hendes fejl, men i stedet tildække dem med kærlighed.

Og sådan blev det. Vi forsøgte at tage imod hvert menneske med en fuldkommen benådning; en fuldstændig amnesti. Det var en stærk beslutning, som vi alle var indforstået med. Det skulle hjælpe os, så vi altid kunne være først til at elske, ligesom den barmhjertige Gud, der altid tilgiver og glemmer.

Set i bakspejlet, er vi nu sikre på, at hvis det ikke havde været for denne daglige barmhjertighedens pagt, så ville Focolare-bevægelsen ikke være nået så langt som fra Trento til Rovereto (nabolandsby); med andre ord, så ville den ikke have haft kræfter nok til at sprede sig».

Nogle af de første focolariner

En pagt er en vigtig og bindende aftale der indgås højtideligt mellem to eller flere parter.

Den danske ordbog

Chiara Lubich Kærligheden til næsten, møde for muslimske venner, Castel Gandolfo, 01.11.2002

Nyheder

Borgerinitiativ i Libanon

I mere end 4 måneder slås Libanon med et meget stort affaldsproblem. Overalt ligger affaldet på gader på grund af lukning af lossepladser. Staten kommer ikke med en løsning. Men nu har et borgerinitiativ kaldet "Offre joie" (Giv glæde) opfordret folk til at hjælpe ude på gaderne og at rydde op. Folk kommer med handsker og maske og sorterer ting som kan genbruges, især plastik. Også unge fra Focolare deltager i initiativet: *"Vi er både kristne og muslimer, læger, borgere og skole elever, og vi har forarbejdet 22 tons affald på 8 timer. Ugen efter er vi taget til det største fængsel i Libanon, hvor der havde ligget affald i mere end 4 måneder. Denne erfaring har gjort os godt og den har givet håb om, at en ny Libanon kan rejse sig af asken."*

Mariapoli 2016

Sidste år holdt vi vores Mariapoli i Sverige sammen med vores venner fra Sverige og Norge. Vi var en 20 stykker fra Danmark, der deltog. Det var en rigtig god oplevelse; både en udfordring og en berigelse. I år holdes der desværre ingen Mariapoli i Danmark, men her følger nogle ideer til, hvor du kan tage hen for at deltage i andre Mariapoli:

- **Belgien** (men holdes i Holland, sprog fransk, tysk og flamsk), 7-10 april, Kontakt: <http://focolare.be/spip.php?article1137>
- **Sverige** (Stockholm), 29 juni –3 juli, , Kontakt: <http://focolare.se/>
- **Storbritannien**, (Liverpool), 28 juli - 1 aug.
- **Irland** (Syd-Irland, byen Dungarvan), 6 – 10 juli, Kontakt: <http://www.focolare.org/ireland/news/2015/11/03/mariapolis-2016/>

Flytning

Sidste efterår flyttede 3 focolariner; Marceline Fon Sing, efter 9 år, til Focolare-byen i New York for at arbejde for det engelske Ny Stad (Living City), Petra Austen, som I har kunnet læse om i Ny Stad nr. 3 er nu flyttet til Berlin og Dèsirée Groot, som har været her i 1 år, er flyttet til vort Center i Rom, hvor hun arbejder som translætør.

Marceline Fon Sing

Dèsirée Groot

“For at I skal forkynde hans guddomsmagt” (1 Pet. 2, 9)

Når Gud handler, udfører han mirakler. Da han havde skabt universet, så han “at det var godt” (1. Mos. 1, 25). Da han havde skabt mand og kvinde og havde betroet dem hele skaberværket, så han “hvor godt det var” (1. Mos. 1, 31). Men det, der overgår alt, er hvad Jesus har bragt i stand: igennem sin død og opstandelse har han skabt en ny verden og et nyt folk. Og Jesus har givet dette folk det himmelske liv, et sandt broderskab, der betyder åbenhed over for hinanden, det at dele med hinanden og at skænke sig selv bort.

Peters brev har gjort de første kristne bevidste om, at Guds kærlighed har gjort dem til “en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk” (vs 9 og 10).

Hvis også vi, ligesom de første kristne, var klare over hvem vi er, og hvad Guds barmhjertighed har bevirket i os og omkring os, måtte vi stå stumme. Glæden ville være så stor, at vi ikke kunne gøre andet end at dele den med andre og “forkynde Herrens guddomsmagt”.

Men det er rigtig svært, næsten umuligt, at give et sandt vidnesbyrd om dette nye samfund, når vi er og forbliver isolerede fra hinanden. Peters invitation gælder hele folket. Vi kan ikke kalde os kristne, når vi er splittede, skændes med hinanden, er ligegyldige i forhold til hinanden, men samtidigt forkynder at Herren har skabt et nyt folk, har befriet os fra egoisme, had og hævn, og at han har givet os budet om den gensidige kærlighed, som gør os til ét med liv og sjæl...

Vi kristne tænker forskelligt, har forskellige traditioner og kulturer, men disse forskelligheder skal omgås med respekt. Vi må opdage skønheden i denne store variation, og være bevidste om, at enhed ikke betyder ensartethed.

I år fejrer vi ‘Bede-ugen for de kristnes Enhed’ fra den 18. til den 25. januar, men hele året kan vi være opmærksomme på hvad Livets Ordet indbyder os som kristne fra forskellige kirkesamfund til, nemlig at lære hinanden bedre at

kende, for derved bedre at være i stand til at fortælle om Herrens mirakler. På den måde 'forkynder' vi på troværdig vis og giver et gensidigt vidnesbyrd om enhed og støtte.

I sin tid sagde Chiara Lubich om dette tema: "Kærligheden er den største magt i verden. Hvis nogen elsker, udløser han eller hun en fredelig kristen revolution. Om nutidens kristne kan man derfor sige, hvad de første kristne for århundreder siden sagde: "I går blev vi til og allerede nu er vi i hele verden"

Hvor er behovet for kærlighed stort i verden! Også for os kristne! Sammenlagt udgør vi kristne fra forskellige kirkesamfund mere end 2,2 milliarder mennesker! Det er ganske mange! Så vi burde ikke være usynlige. Ofte er vi dog så splittede, at mange ikke ser os, og dermed heller ikke Jesus, som er til stede gennem os. Jesus havde sagt, at verden vil genkende os som hans disciple, hvis vi elsker hinanden. Og verden vil genkende ham gennem os, hvis vi lever i enhed: *'Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden.'* (Joh. 13, 35).

Verden har mere end nogensinde brug for kærlighed, enhed, samhørighed, og den kalder også os til at genoprette kirkernes enhed, som har været brudt i århundreder."

Kommentar af Fabio Ciardi (OMI)

“Som en mor trøster sit barn, trøster jeg jer” (Esajas Bog 66, 13)

Vi kan alle forestille os et barn, som kaster sig grædende i sin mors arme. Hvad der end er sket, tørrer moderen tårerne og overøser barnet med ømhed, så det begynder at smile igen. Hendes tilstedeværelse og kærlighed er nok i sig selv. Disse ord fra Esajas er Guds ord til Israels folk, da de var vendt tilbage fra landflygtigheden i Babylon.

Folket var blevet flygtninge og havde set hvordan deres huse og templer var blevet ødelagt. De havde oplevet mange besværligheder og skuffelser. Og nu vendte de hjem til deres eget land, og de var nødt til at begynde helt forfra: alt skulle bygges op igen.

Lige nu gentager Israels tragedie sig for mange folkeslag, som er blevet offer for krig, terror og misbrug. Huse, gader og bygninger, der betød meget for deres identitet, er blevet jævnet med jorden; deres ejendele er blevet berøvet dem og gudshuse ødelagt. Millioner af mennesker er drevet på flugt, tusinder døde i ørknen eller på havet. Det ligner verdens undergang.

Dette Livets Ord er en invitation til at tro på Guds kærlighed, også der, hvor man ikke kan se hans tilstedeværelse. Det er et håbets ord. Han er nær ved de forfulgte, dem der lider uret eller er i landflygtighed. Han er sammen med os, med vores familie, med vores folk. Han kender hvert enkelt menneskes personlige smerte og hele menneskehedens lidelse. Han er blevet én af os, indtil døden på et kors. Derfor forstår han os, og trøster os, præcis som en mor, der tager barnet op på skødet og trøster det.

For at kunne ”se ham”, må vi åbne øjne og hjerte. I samme grad som vi erfarer Guds kærlige ømhed for os, kan vi give den videre til dem, der oplever lidelse og prøvelser. Vi kan blive til ’trøstens redskaber’. Det er også Paulus’ forslag til

de kristne i Korinth: “ (...) så vi kan trøste alle dem, der er i trængsel, med den trøst vi selv trøstes med af Gud.” (2. Kor. 1, 4).

Også Chiara Lubich erfarede det på en dyb og konkret måde:

“Herre, giv mig alle de ensomme...

I mit hjerte har jeg følt den medlidenhed,

der gennemstrømmer dit hjerte ved synet af hele verdens forladthed.

Jeg elsker alle dem, der er syge og ensomme.

Hvem trøster dem, når de græder?

Hvem har medfølelse med deres langsomme død?

Og hvem åbner sit hjerte for deres fortvivlede hjerter?

Giv mig, min Gud, at være din kærligheds håndgribelige sakramente i verden;

at være dine udstrakte arme, der drager hele verdens ensomhed til sig

og tilintetgør den i kærlighed.”

Kommentar af Fabio Ciardi (OMI)

“Guds rige er kommet til jer” (Luk. 11, 20)

Det var hvad jøderne på Jesu' tid havde ventet på. Jesus begyndte at forkynde om riget da han gik omkring i landsbyerne: “Guds rige er kommet nær til jer” (Luk 10, 9). Og så: “Guds rige er midt iblandt jer!” (Luk 17, 21)

I Jesus kommer Gud og bor midt blandt sit folk. Han tager selv hånd om historien med styrke og beslutsomhed, for at lede det til målet. Jesu mirakler er et tegn herpå. I den tekst der går forud, har han helbredt en stum og befriet ham fra djævelen, som har holdt ham fanget.

Sådan viser han, at han er kommet for at sejre over det onde, ethvert onde, og for at grundlægge Guds rige.

Det jødiske begreb 'Guds rige' betyder at Gud handler til Israels fordel, og befrier det fra alle former for slaveri og ondskab. Han leder det til retfærdighed og fred og fylder det med glæde. Det er denne Gud, som Jesus åbenbarer som en barmhjertig 'Fader', fuld af kærlighed og omsorg, der er lydhør over for enhver af sine børn.

Også vi har brug for at lytte til disse Jesu ord: “Guds rige er kommet til jer”.

Når vi ser os omkring, kan det føles som om verden er gennemsyret af det onde, og at vold og korruption har magten. Nogle gange føler vi os som en kastebold mellem modsatte kræfter. Det er som om vi bliver overhalet af alt det, der sker. Vi føler os magtesløse over for krig og miljø-katastrofer, klima-ændringer og økonomiske kriser.

Men det er netop her Jesu ord indbyder os til at tro på, at han har overvundet det onde, og at han er i gang med at forny jorden.

For 26 år siden, i marts 1990, talte Chiara Lubich til tusindvis unge mennesker og betroede dem sin drøm: “At skabe en bedre verden, som en familie, der tilhører en solidarisk verden, en forenet verden.”

Det synes som en utopi, den gang såvel som nu. Men for at denne drøm kan blive til virkelighed, inviterede hun disse unge til at leve i gensidig kærlighed, i visheden om at Jesus på denne måde vil være midt blandt dem; 'Kristus selv, den Almægtige, af ham kan vi vente alt'.

Ja, han er selve Guds rige. Og hvad er så vores opgave? At sørge for, at han altid kan være iblandt os.

"For", fortsætter Chiara, "han vil komme igen i verden, og samarbejde med jer, for, overalt hvor I er, kan han være til stede gennem jeres gensidige kærlighed og enhed. Han vil vise jer, hvad der skal gøres. Han vil lede og støtte jer. Han vil være jeres styrke, ild og glæde. På grund af ham vil verden omkring jer omvende sig til enighed, og enhver adskillelse vil opløses. Lev derfor denne indbyrdes kærlighed, udbred den til alle verdens afkroge, blandt alle slags mennesker, grupper og lande. Vær opfindsomme, men lad denne kærlighedens invasion og civilisation, som vi alle længes efter, blive en virkelighed. Dette er dét, I er kaldede til, ... så vil I se store ting." ¹

Kommentar af Fabio Ciardi (OMI)

¹ Uddrag af tale på international ungdoms festival (Genfest)i Rom, den 31. marts 1990.

Følsomhed

Jeg er sygeplejerske i den radiologiske afdeling. Patienterne venter i gangene i deres senge på at det bliver deres tur. En af dem, som havde begge arme i bandage, havde ikke noget tæppe over sig. Jeg hilste på hende og lagde med takt et tæppe omkring hende. Årene gik og en dag, da jeg var til en bog præsentation, kom der en meget elegant dame hen til mig: 'Jeg vil gerne sig dig tak for den dag, da du respekterede min værdighed'. Jeg genkendte hende næsten ikke. Hun fortsatte: 'Ja, det er når vi lider, at vi har mest brug for at blive respekteret som mænd og kvinder. Tak fordi dit arbejde ikke gjorde dig ufølsom.'

E.M. - Ungarn

Tatoveringer

Jeg sad i et tog, og ved siden af mig sad en ung pige og en dreng, som begge to var fyldt med tatoveringer af satanisk karakter. Min tilbøjelighed til gerne at ville se positive sider i andre, fik mig til at tænke på de mennesker, der må have en eller anden grund til at udstille sådanne symboler. Efter en vis tøven tog jeg mod til mig og spurgte dem om betydningen af deres tatoveringer. Deres øjne lyste op, og de vendte sig om mod mig og svarede mig, men begge to med samme blidhed: Vi er taknemmelige for, at du stillede os det spørgsmål.

Almindeligvis dømmer mennesker os, og i den bedste udgave af scenarier lader de som om de ikke ser os. Vi er slet ikke det, som vi ser ud til, vi vil bare gerne ryste op i dette lammede og ryggesløse samfund.

M.I - Frankrig

Tilgivelsen

For nogen tid siden skulle jeg mødes med Patrick. Da han kom, så jeg straks, at hans ansigt var frustreret. Jeg hilste og smilede venligt og fik nogle aggressive bemærkninger tilbage om noget vedrørende mig.

Jeg kunne mærke, at jeg slet ikke blev aggressiv indeni men tværtimod følte en stor indre fred. Jeg huskede: 'Tilgiv hinanden, ligesom Gud har tilgivet jer i Kristus' (Ef. 4, 31). Jeg fortsatte med at tale venligt og naturligt til Patrick.

Da vi havde sat os, begyndte han at fortælle om en situation i hans eget liv, som han havde oplevet dagen før, og som han var blevet meget oprevet over. Og - tilføjede han: Jeg havde slet ikke fået bearbejdet den sag færdig indeni mig, og så kom det altså bare til at gå ud over dig! 'Undskyld' sluttede han af med at sige.

Jeg accepterede Patricks undskyldning og så kunne vi ellers tale om det, han havde oplevet. Og den resterende del af

mødet blev fyldt af Guds kærlige og fredfyldte nærvær midt iblandt os – og i os begge.

*Maria Comas—
Danmark*

Den her
bule gør så
ondt!

Jeg kan
ikke klare det
længere.

Jeg har
også en bule.

Pudsigt, at to
buler er lettere
at klare end én.

Ny Stad bliver til digitalt Nyhedsbrev

Ny Stad er gået ind i sit 25. år. Vi er meget glade og taknemmelige at Ny Stad i så mange år har kunnet være bindeled mellem alle, som vil leve for en mere forenet verden. Desværre har vi ikke ressourcer til at fortsætte papirudgave af Ny Stad. Derfor er dette nummer det næstsidste der udkommer.

Til gengæld vil vi forsøge at holde kontakt med jer gennem **et digitalt nyhedsbrev**, som I kan melde jer til ved at sende en E-mail til: info@focolare.dk

Livets Ord fortsætter dog med at udkomme og vil hver måned blive lagt på vores hjemmeside www.focolare.dk. Hvis ikke du i forvejen får en E-mail fra os med et link til Livets Ord, kan du sende os din mailadresse. For jer, der ikke har adgang til Internettet, finder vi en løsning, så I fortsat får det tilsendt med posten.

Vær venlig og giv os besked herom inden 1. juni. (tlf.: 2148 8432)

Livets Ord-møder

København Indre By: Maria Dewilde, Dronningens Tværgade 33, 3 tv,

Torsdag den 3. marts - kl. 14.00

København Østerbro: Fyraften med Ordet, i Ryes-cafeens bibliotek, Ryesg. 107,

Torsdag den 10. marts - kl. 19.00, Evt. spisning kl. 18.00, kr. 35,-

Århus: menighedslokale ved Sct. Lukas kirke, Sct. Lukas Kirkeplads 1, Århus C,

Søndag den 10. april - kl. 14.30 - 19.00

Odense: Mødested endnu ikke kendt. Kontakt: Fatima mob.: 27 22 85 90

Lørdag den 9. april - kl. 14.00 - 17.30

Holbæk, Fam. van der Meer, Carl Reffs Vej 6 C

Fredag 11. marts kl. 18.00

Arrangementer